ואוקימנא כחון. ברים פירקין ושמעינן מינה דתלו בעל מנת לתילו כתבו כתובו כסר: **לימא דברי הכל כסר כו'.** ר' זירא לטעמיה לאוקי פלוגתא בלפני התורף הלכך ד"ה פסול לא משכחת לה: **וליטא.** ליה רבי זירא לתנא תני ה"ז פסול ולא תיתני דברי הכל וליטא רבי היא: **פנא ד"ס אמנייס.** ע"כ דברי הכל אתנייה רבינא לתנא דלא אתנייה "הרי זה" לא הוה מיחלף ליה "בדברי הכל" אפילו שכח גירסא שלו אבל "כסר בפסול" מיחלף ליה אם שכח שמועתו להכי אמר ליה תני "דברי הכל כשר" דמסתברא דהכי תנמריה רבינא:

מתני' אנא נאכא ולאכיך כו'. לאו שיורא הוא דבלאו איסור איסורא נמי לא תפסי להו בה קידושין: **אלמנה לכהן גדול.** כיון דקידושין תופסין בחייבי לאוין כדתנינן בפ"ק דקידושין (דף יח:) ולהאי לא תפסי מעשה איסור אישות שבה אשתכח דשייר בניעא: **ולכל מי שיש לה עליו קידושין.** אם היתה פטורה ואפילו בעבירה לאיסור לאו: **פסול.** דהוי שיור: **גמ' כלנא דרישא.** "ולכל מי שאין לה עליו קידושין": **נחיי.** מן הגבעונים שהיו משבעה לומות ואיכא לאו דלא תתחתן בם: **מלרי ומדומי.** בתוך שלשה דורות שהם באיסור עשה: **מון מקידושי קטן.** מון מפלוני וקטן הוא: **קטנה מתגרשת.** אם קידשה גיטה לאחר מיתת אביה: **בקידושי אביה.** כלומר ואפילו קידשה אביה לאיש הזה דהוו להו קידושין גמורין: **ובא בעינן וילאם ומיתם.** דלא מיגרשה אא"כ רצויה לקדש את עצמה לאיש אחר: **אנא אתיא לכלל טויש.** לאחר זמן וקא תשיב ליה מעכשיו דלא דק קרא למימר דמיהוי השתא בת הויה, לענין שיורא נמי הוי שיור: **הנולדים.** עתידין להולד: **או דלמא עתידין דמחילדי.** ומיתסרא עליהן מפני "(אשתו) של זה הלכך הוי שיור: **עבד ועובד כוכבים נמי.** הא מלית למימר הכא עתידי דמיגייריי ואפ"ה לא הוי שיור: **השתא מיהא לא מויא ליה.** כל זמן שאחותה קיימת ולא הוי שיור: **מון מזונותיך.** שלא תבעלי בזנות: **או דלמא שייר בביאה.** בעלמא ולד איסור קריגן בה: **אנא ואכיך בני נישואין נינהו.** דתיסק אדעתיה דבעי לאתנויי בהדה הא לא תפסי בה קדושין: **אנא נאו בזנות.** ואכיך הוא דלא הוי שיור דבלאו הכי נמי אסירא להו: **ודלמא בנישואין.** קתני מתני' ואף על גב דלאו אורחא הוא הלכך לאחר הוי שיור **אבל בזנות אימא לא הוי שיור:** **משכבי אשה כתיב.** הקשי שני משכבי' לכל דבר: **ואישה יפרנו.** וכיון דשייר הפרש נדריס לגביה "אישה" קריגא ביה: **מחרומתיך.** שאם תנשאי לכהן לא יאכיל בתרומה: **קנין כספו.** "הוא יאכל ויקח" כתיב בו: בכתיב והאי כיון דלאו בר הכי הוא לא הויא קנין כספו ואשתכח דשייר בקנושין אבל בהכנס: **מון מירושתו.** שאם תמותי אני יורשך: **ומשפחתו וירש אותה.** מכאן שהבעל יורש את אשתו וכיון דאיהו ירית לה אשתו היא: **מון מקידושיך בשטר.** שאם יקדשך בשטר לא יהו קידושין כלומר שייר אחד מדרכי קידושין ולא שייר את כולם: **ואיתקש הוויות להדדי.** והיכא דשייר חדא מינייהו לא קרינא ביה ולאה: **מתני' גופו של גט.** עיקר כתב הגט כך יכתבו בו: ודן

לה עליו קידושין כשר. פי' דכיון דאסורי עלה מדאורייתא לאו שיור הוא וכשר הרי את מותרת לכל אדם אלא אלמנה לכה"ג גרושה וחלוצה לכ"ה ממזרת ונתינה לישראל בת ישראל לנתין ולממזר ולכל מי שיש לה עליו קידושין אפילו בעבירה פסול: בעא מיניה רבא מרב נחמן חוץ מקדושי קטן מהו השתא מיהו לאו בר הויה הוא או דלמא אתי לכלל הויה ופשט ליה דכיון דאתי לכלל הויה שיורא הוא: חוץ מן הנולדים מהו לא אתיתילדו או דלמא עתידי דמתילדי. חוץ מבעל אחותה מהו השתא מיהא לא הויא ליה או דלמא ומכיון דמיהה אחותה והויא ליה חוץ מזונותיך מהו בנישואין הא לא שייר או דלמא שייר בביאה חוץ משלא בדרכה מהו בנישואין הא לא שייר או דלמא משכבי אשה כתיב חוץ מהפרת נדריך מהו בנישואין הא לא שייר או דלמא קנין כספו כתיב חוץ מירושתיך מהו בנישואין הא לא שייר או דלמא לשארו וירש אותה כתיב חוץ מקידושיך בשטר מהו אפשר דמקדש לה בכסף ובביאה או דלמא והיתה כתיב איתקש הויות להדדי ואיתוקמו בתיקו וכל תיקו דאיסורא לחומרא: מתני' גופו של

דברי הכל כשר, ומתני' דקתני "כתבו ואולמנא בחוץ אבל "על מנת" לא פסיל: איבעית אימא לפני התורף ורבנן ואיבע"א לאחר התורף ודברי הכל ורבא אמר מחלוקת לאחר התורף דרבי סבר גזרינן אטו לפני התורף "ורבנן סברי לא גזרינן אטו לפני התורף אבל לפני התורף דברי הכל פסול, ומתני' דקתני "כתבו" ואוקימנא בחוץ אבל "על מנת" לא פסיל=אחר התורף ורבנן היא; תני אבוה דרבי אבין קמיה דרבי זירא: כתב נמי על תנאי דברי הכל פסול דבר הכל פסול והא מיפלג פליגי! אלא אימא לדברי הכל כשר והיכי דמי לאחר התורף, ולימא הרי זה פסול! ולרבי? תנא "דברי הכל" אתנייה, "כשר – בפסול" מיחלף ליה, "הרי זה" "בדברי הכל" לא מיחלף ליה: **מתני' הרי את מותרת לכל אדם אלא לאבא ולאביך לאחי ולאחיך לעבד ולעובד כוכבים ולכל מי שאין לה עליו קידושין כשר, הרי את מותרת לכל אדם** אלא אלמנה לכהן גדול, גרושה וחלוצה לכהן הדיוט, ממזרת ונתינה לישראל, בת ישראל לממזר ולנתין, וכל מי שיש לה עליו קדושין אפילו בעבירה פסול: **גמ'** כללא דרישא לאתויי שאר חייבי לאוין (כגון עמוני ומואבי נתיני מצרי ואדומי) בעא מיניה רבא מרב נחמן "חוץ מקדושי קטן" מהו: מי אמרינן השתא מיהא לאו בר הויה הוא **אנ דלמא** אתי לכלל הויה א"ל **תניתוה קטנה מתגרשת בקידושי אביה** אמאי והא בעינן "ויצאה והיתה" אלא אתיא לכלל הויה "הכא" נמי אתיא לכלל הויה חוץ מן הנולדים מהו: השתא מיהא לא איתילד **אנ דלמא** עתידי דמתילדי א"ל **תניתוה ולעבד ולעובד כוכבים** אם אותה עבד ועובד כוכבים נמי עבידי דמיגיירי, הנך לאו איגיורי קיימי הני לא איתילדי קיימי חוץ מבעל אחותה מהו: השתא מיהא לא הויא ליה **אנ דלמא** זמנין דמתה אחותה וחזיא ליה אמר ליה **תניתוה לעבד ולעובד כוכבים** עבד ועובד כוכבים נמי עבידי דמיגיירי, גיות לא שביחא *מיתה שביחא חוץ מזונותיך מהו: בנישואין הא לא **אנ דלמא** שייר בביאה? א"ל **תניתוה לאבא ולאביך** ובמאי-אילימא בנישואין, אבא ואביך בני נישואין נינהו אלא לאו בזנות, ולאבא ולאביך הוא דלא שייר הא לאחר שייר, דלמא בנישואין דעבר ואינסיב חוץ משלא בדרכה מהו: בבדרכה הא לא שייר **אנ דלמא** "משכבי אשה" כתיב חוץ מהפרת נדרך מהו: בנישואין הא לא שייר **אנ דלמא** "אישה יקימנו ואישה יפרנו" כתיב חוץ מחרומתיך מהו: בנישואין הא לא שייר **אנ דלמא** "קנין כספו" כתיב חוץ מירושתיך מהו: בנישואין הא לא שייר **אנ דלמא** לשארו וירש אותה" כתיב חוץ מקידושיך בשטר מהו: מי אמרינן אפשר דמקדש לה בכסף ובביאה **אנ דלמא** "ויצאה...והיתה" *איתקוש הוויות להדדי, תיקו: **מתני'** *) "גופו של גט-הרי את מותרת לכל אדם" רבי

*) נדרים ה:

דברי הכל הכל כסר. אע"ג דבחוץ פסול אפילו אחר התורף כדאמרינן בחמורן ואי בעית אימא לאחר התורף ודברי הכל מ"מ לא גזרינן ביה ע"מ אלו חוץ דמון אחר התורף אינו פסול אלא מדרבנן גזירה אטו לפני תורף ולא גזרינן גזירה לגזירה: **רבא** אמר מחלוקת לאחר התורף. דרבי גזר ע"מ דלאחר התורף אטו ע"מ דלפני התורף אע"ג דלפני התורף נמי אינו אלא גזירה אטו חוץ כולה חדא גזירה היא: **אבל** לפני התורף דברי הכל פסול. דגזרינן אטו חוץ ובחוץ הוא פסול גמור אפילו על פה דסבר רבא דלא נכתב נמס כריתות:

ומתני' דקתני כתבו ואוקימנא בחוץ אבל על מנת לא פסול לאחר התורף ורבנן. והוא הדין דבלאו האי טעמא צריך לאוקומי מתני' אחר התורף מדקתני כתבו דמשמע אבל על פה כסר:

תניתוה קטנה מתגרשת בקידושי אביה. וא"ת ודלמא מן התרוסין איירי ובים לה אב דבת הויה היא ועוד אמאי לא קא מייתי מתניתין דפרק התקבל (נעיל דף סה:) קטנה שאמרה התקבל לי גיטי אינו גט עד שיגיע גט לידה ומוקמינן לה בפ"ב דקידושין (דף מד:) בחיים לה אב ואור"י דהך ברייתא משמע ליה בכל ענין אפילו אין לה אב או מן הנסואין דאין לאביה רשות בה אבל מתניתין דהתקבל מני למדחיה בדים לה אב כדמשמע פשט דמתניתין דקתני בתר הכי ואם אמר אביה כו' והכי הוה בעי למידק בפרק שני דקידושין (דף מד:) *דבים לה אב עסקינן:

חוץ מתרומתיך מהו. פי' בקונטרס אם אשתי לכהן לא תאכל בתרומה ואין גרשה לר"י דבלאו הכי לא אכלה בתרומה דגרושה מתחללת בביאת כהן ואפילו קידשה ונשאה ולא בא עליה דמשמע דביאה פסולה היא אע"ג דאמרי מה שמשיר שהיא אסורה לאכול מן התורה מכל מקום גרשה דומק לפרש כן וגרשה לפרש חוץ מתרומה שהרי אם אשתי לכהן ומגרשה לכל דבר חוץ שלא תיאסר בתרומה אי הוי שיור לקנין כספו אמר רחמנא דע"י קידושין אוכלת בתרומה אם כן עדיין קידושין עליה ואין זה כריתות **אנ דלמא** בקידושין הא לא שייר שתאכל להתקדש למי שתלבהו אי גוונא פי' בקונטרס עצמו גבי חוץ מירושתך ומהפרת נדרך:

רבי

עין משפט נר מצוה

כב א ב מיי' פ"מ מהל' גירושין הל' ד סמג עשין נ טוש"ע אה"ע סי' קמז סעיף ב:

כה ג ד ה מיי' שם הל' ה סמג שם טוש"ע אה"ע סימן קלז סעיף ב:

כו ו ז ח ט י מיי' שם הלכה ו טוש"ע שם סעיף ג:

כז כ מיי' שם הלכה ו:

כח ל מיי' שם סמג שם טוש"ע שם סעיף ג:

כט מ מיי' שם פ"ל הלכה ד סמג שם טוש"ע אה"ע סימן קנו סעיף מא:

*כלומר לאחר נדה נשאר על הגיטין "דברי הכל" ומיכן לשונות האחר "כשר"

תוספות רי"ד

ע"מ שאינו פוסל בפה אינו פוסל בכתב: א"ר זירא מחלוקת לפני התורף דר' סבר גזרינן ע"מ אטו חוץ ורבנן סברי לא גזרינן אבל לאחר התורף דברי הכל כשר: ורבא אמר מחלוקת לאחר התורף דר' סבר גזרינן לאחר התורף אטו לפני התורף ורבנן סברי לא גזרינן אבל לפני התורף דברי הכל פסול. פי' ס"ל לרבא כל תנאים דמיכתבי בניעא מקמי התורף פסול מן התורה שאין זה ספר כריתות כיון שתנאי כתוב בתוכו ואע"פ שהוא תנאי כשר והאשה רוצה לקיימו אלא צריך לכתוב הגט בלי תנאי ואפילו שרוצה להתנות יתנה בעת שמוסרו לה. ור' זירא סבר אם תנאי כשר הוא אינו פוסל ומקרי ספר כריתות כיון שיכולה לקיימו והלכתא כרבא. נמצא מעכשיו לפי פסק ההלכה דלפני התורף פוסל חוץ בין בכתב כגון שכתבו בתוכו בין בעל פה כגון שהודיעו לשופר והמופר כתבו ע"ד כן שאין לו תקנה עולמית לגט זה וע"מ שהוא תנאי כשר הוא פוסל דוקא בכתב שאין לו תקנה עולמית אבל בעל פה לא פסיל אבל מיהו צריך ליתנו לה באיתו התנאי כיון שנכתב התורף ע"ד כן ואם רוצה הבעל לחזור מן התנאי ולגרשה בלא תנאי צריך לכתוב לה גט אחר בלא תנאי ולאחר התורף פוסל דוקא בכתב אבל בעל פה לא פסיל ליה אלא יכול ליתנו לה בלא חוץ והוא כשר וע"מ אינו פוסל אפילו בכתב שכל מה שרוצה להתנות אחר התורף בין בכתב בין בעל פה יכול להתנות ואם רוצה לחזור מתנאו ולגרשה בו בלא תנאי הראשון בידו כיון שהתורף נכתב בלא תנאי: **מתני'** הרי את מותרת לכל אדם אלא לאבא ולאביך לאחי ולאחיך לעבד ולעובד כוכבים ולכל מי שאין

נושא/מבנה

סדרה של כינויים של יחוד/אי פוסלים בגט או לא

סיומות נפרט חלק מאמצעות מאמקורות

נושא מבוא איקר ובתה מד ב

מסורת הש"ס

רבי זירא אמר מחלוקת לאחר התורף דרבי סבר גזרינן אטו לפני התורף ורבנן סברי לא גזרינן אבל לפני התורף דברי הכל פסול

	לפני התורף	לאחר התורף
רבי זירא	אחר כשר / רבנן נמי	לא כשר
רבא	לא פסול	אחר

[לעיל ל: כתובות פג:]

[כתובות מו: וש"נ]

גליון הש"ס

תוס' ד"ה הימנוס קטנה וכו' בסס"ד דנים לה אב עסקינן. עי' לעיל דף סד ע"ב תד"ה ערבי:

*ר"ל דאינו דומה לא בתרומה בנישואין דזקא אלא אותה תתקדש לכהן ובכל ובכל ובכל. שיהיה הכל בלא ובאמצעה בלשון של רב. בקונטרס האמת אבל בקונטרס בן קוטר

[ל"ל אישותו]